

Славянскія языкъ на тоя народъ е произ-
лѣзълъ отъ Самскритскія.

Българскія народъ е подыгвалъ царства о-
коло р. Волга и Калъж отъ IV до XIV столѣ-
тіе. Въ шесто-то столѣтіе ся прѣсели часть отъ
него къмъ Дунава, гдѣ-то на скоро ся основа-
хъ двѣ сылны царства: *Тиско* и *Дунавско*. Тис-
ко-то ся освои отъ Унгары-тѣ, а Дунавско-то и-
ма историческый животъ съ крале и 32 царя
до 1396 год. слѣдъ Христа. Цѣль Старо-пла-
нинскый поло-островъ почти, отъ Бѣлградъ до
Чърно и Бѣло моря, отъ Дурацо до р. Бугъ е
было подъ властъ на царъ Симеона Великый.
Българо-славянско плѣмя населява тѣзи прѣдѣ-
ли. Български независимы Патріяршіи е имало
у Охридъ, Прѣдславъ и Търново. Българи-тѣ
ся крѣстихъ въ 861 год. отъ Солонскы-тѣ Сла-
вяны св. Кырила и Методія братя подъ царя-
си Бориса, прѣкръщанъ Михаилъ. Църковна-та
книжевность цвѣтяше въ врѣмя-то на царъ Симеона
отъ IX до XI вѣкъ. По Божія-та воля Българско-то
царство ся завладѣ отъ Турцы-тѣ, а Патріяршеска-
та власть ся уничижи и ся подчини подъ Царе-
градскыя Гръцкый Патріярхъ. Земля-та на Бъл-
гары-тѣ е плодородна, и народа ся занимава въ
землядѣліе, скотоводство, свилководство и гради-
нарство. Въ търговіѣ и художества едвамъ ни
ся развива народа сега. Просвѣщеніе-то и но-
ва-та книжвность си води начало-то забѣлѣжи-